

*Pallasz Athéné Egyetem*

2016.10.03.



## Szakmai gyakorlat

---

Élménybeszámoló, tapasztalatok

Készítette: Kluber Balázs

5. féléves kertészmérnök hallgató

Bsc



Az Erasmus+ program keretében sikerült részt vennem először külföldi szakmai gyakorlaton. Nagyon izgultam, életre szóló élmény volt, és biztos, hogy megyek még. No de hadd meséljem el milyen volt!

2016. Július 20-án indultam útnak a messzi Ausztriába. Már maga a hely, ahova néhány óra utazás után megérkeztem csodás volt. Egy borvidék kellős középpontjába csöppentem. Ez a hely pedig Langenlois. Bármerre néztem csak szőlőt és hangulatos kis Heurigereket- borozókat láttam melyekbe már az első nap kedvem lett volna betérni. A szállásomat a kertészeti szakiskola biztosította számomra. Az ellátás teljesen ingyenes volt, aminek nagyon örültem. Ez az ellátás pedig egy igen szép kilátású vendégszobát jelentett, kilátással a borvidékre, valamint reggelit, ebédet és vacsorát is kaptam. Kifejezetten örültem annak, hogy a konyhán felhasznált alapanyagok nagy része az iskola kertjéből és a helyi termelőktől, üzemekből származott. (Követendő példa lenne). Itt aztán egy percig nem éheztem a napi 3 étkezés mellett. Néha úgy éreztem magam, mintha Jamie Oliver éttermében ettem volna, olyan új, friss, egészséges és ízletes ételekkel találkoztam.

A megérkezés estéjén mindjárt egy városi programra invitáltak az iskola melletti látványkertbe.



Ezt a meghívást el is fogadtam. Fáradt voltam az utazástól, de nem bántam meg, hogy elmentem, hiszen ebben a csodás kertben szabadterei mozizás volt. Meglepően sokan voltak, és a mozi alatt kínált ételek és italok szuperek voltak, meg persze a film is.

Másnap kezdődött a munka. Egy cseppet izgultam, hogy milyen lesz a főnököm, a munkahelyem, és hogyan fogom őket megérteni, mert tudniillik az osztrákokat elég nehéz megérteni az egyéni dialektusuk miatt. Reggel az iskolától kapott kerékpárral indultunk haindorfba egy szintén ott dolgozó gyakornokkal, aki megmutatta az utat. Csodás volt úgy kerékpározni, hogy a főúton senkinek sem állt szándékában lesodorni az útról a bicikliseket. Az üzemhez megérkezve először azt gondoltam, hogy egy parkban vagyok, annyira szép rendezett volt a terület. Mikor minden nap ilyen körülmények között dolgozik az ember, nem érzi az idő múlását és sokkal vidámabban telik a nap.

Eldönthettem, hogy mikor szeretnék kezdeni: 6-kor vagy 7:00-kor. Természetesen a későbbi időpontot választottam, ami azt is jelentette, hogy 16:00-kor fejeződött be a munka. A főnököm, aki egyben az üzem

egyik vezetője, nagyon kedves, barátságos, vidám ember. A munkaidőm 80%-ban vele, nála vagy az ő irányítása alatt dolgoztam. A munkát mindig érthetően, pontosan elmondta és szakmai praktikákat is megosztott velem. Én itt, az egyetemen zöldség-dísznövény szakon tanulok, így ő ezt figyelembe véve ezen a szakterületen biztosított mindig teendőket nekem.

Hétköznapjaim nyugodtan, de dolgoosan teltek. Általában 9:30, esetenként 9:00-tól volt egy fél órás reggeli szünet. Ebben a 30 percben nem volt időm visszamenni az iskolába reggelizni, így elmentem a 2 percrenyire lévő Billa-ba, (ez egy jól felszerelt élelmiszerüzlet) ahol kedvemre válogattam a finomságok közül. A helyiek sok smoothie-t isznak, éppen ezért ezt én sem hagyhattam ki. Ez egy tartalmas szendviccse kombinálva komolyan mondom, illetve írom, hogy biztosította a délig tartó lendületet. A jóreggelittel én valahogy csak 30 percig bírom. (Már itthon is azt iszom). A szünet után munka következett délig. Harangszókor azonban mindenki elment ebédelni. Én is sportosan letekertem a 2,7 km-t az iskoláig, hogy egy jóízűt ebédelhessek. Hozzátenném, hogy olyan rendes volt Gerhard Holzer, a főnököm, hogy 11:45-kor befejezhettem a munkát, így délben megkezdhettem az ebédet. (15 perc alatt értem a sulihoz). Pazar, szuper, finom. Ez mind az ebédet illeti. És a kedves és figyelmes konyhás nénikkel is rövid időn belül jóban lettem. Három fogás minden nap. Leves-második-deSSERT+kávé, aki kér. Semmi elsózás, ízmentesség, vagy zsírban tocsogás. Finomat, egészségeset, kreatívan- ez a mottójuk, ami a kész ételeken látszott és érződött is. Az egy órás ebédszünetem után ismét biciklire pattanás következett, majd megint 2,7 km. (Visszafelé majdnem végig gurultam). Mivel a nyári időszak kellős közepén voltam, a délutáni időszakban már 30 fok felett volt a hőmérséklet, és az UV sugárzás is magas volt. Ez azonban nem jelentett problémát, mert vagy árnyékos helyen dolgoztam meleg esetén, vagy ha lehetőség volt rá akkor napernyőt is kaptam, ami alatt azért kellemesebb volt dolgozni.

Most pedig a munkákról:

Minden modern vagy újszerű és automatizált a felületek 70%-a. Emellett azért még az emberi kézre is szükség van.

-Nem kapkodunk, precízen és jól átgondolva állunk neki a munkának. Ez nagyon tetszett. A munka összességében nagyon változatos volt. Mindenhol dolgoztam, ahol szerettem volna. Sikerült először 1000 db cserepes krizantémot pikírozni. Sosem csináltam még ilyen nagy volumenű munkát. A magas növényszám ellenére nagyon élveztem. Különösen azért is mert, ha az üvegházakban dolgoztunk szólt a rádió és így még gyorsabban telt a munka. Kenyárból érkeztek hűtő kamionokban a gyökértelen dugványok. Ezeket szaporító rekeszekbe dugványoztuk, majd magas páratartalom, hőmérséklet mellett fóliasátorban hagytuk gyökeresedésig. Utána 3db-ot ültettünk 1 cserépbe. Később a csúcshajtásokat eltávolítottuk bokrosodás céljából. A virágindukció és a pontos virágzás elősegítése végett sötétítettünk fekete fóliával a krizantémokat. Megnövelve a sötét periódust. A sötétítést és a kitakarást rendszerint a diákokkal közösen végeztük. A bimbók megjelenéséig történt a sötétítés, a nagyfejű virágok következő ápolási munkája volt az oldalsó bimbók kitörése. A növények növekedésével nagyobb térállásba kerültek. Volt alkalmam 300db Phlox subulata-t, 500db levendulát is pikírozni.



Phlox subulata

Segédkeztem emellett még 2000db Viola x wittrockiana ültetésében (Árvácska)



Leveleztem még mikulásvirágot:

-Ennek a műveletnek a célja, hogy az értékesítés időszakára kompakt, bokros növényt kapjunk.



Metélőhagyma vágás

Bio zöldség szüretelésében is részt vehettem:



A krizantém, levendula és más növények ültetéséhez azonban az ültetéshez szükséges cserepeket meg kellett tölteni ültető közeggel. Ezt a több ezer cserepet örülök, hogy nem nekem kellett egyenként tölögetni, hanem elvégezte helyettem a cseréptöltő gép. Csodás találmány. Gyors, hatékony és könnyű kezelni valamint a természetes gépet meglehetősen könnyű ide-oda tologálni.



futószalag behúzza a tálcákat



lapátok felhordják a földet





forgó gumilap megtömöríti a közeget



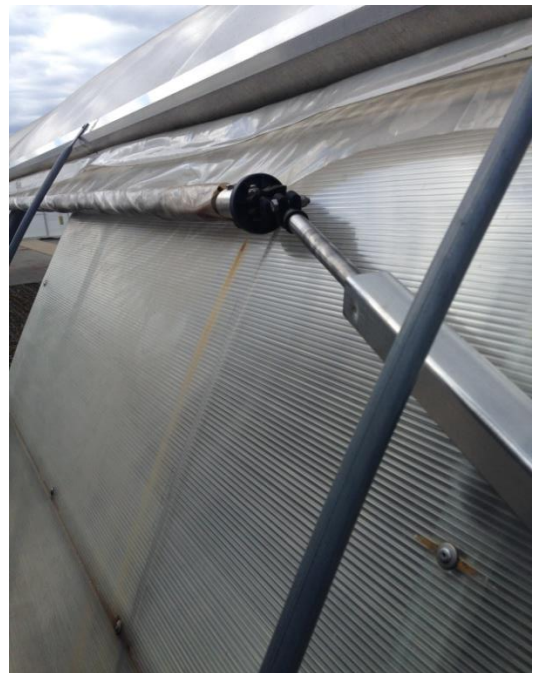
kefék lesöprik a többlet földet



a végén kihúzzuk a tálcákat

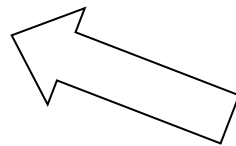
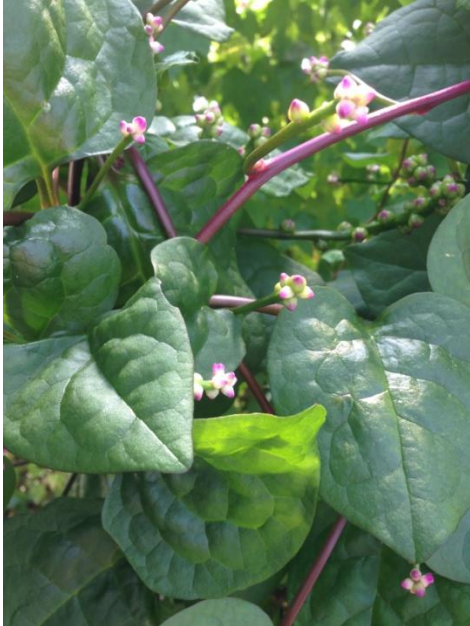
A folyamatban csak annyira avatkozunk be, hogy ráhelyezzük a futószalagra a tálcákat, a végén levesszük és egymásra pakoljuk, valamint a földet pótoljuk. Szuper szerkezet.

A fóliák automatizálása is jól meg van oldva:



A fóliasátrak oldala felnyitható. Ezt a műveletet egy villanymotor végzi ügyes áttétellel. A termesztő berendezésben beállítható a kívánt hőmérséklet, ez szabályozza a villanymotort, ha pedig ez sem elég akkor még egy hűtőventillátort is elindít.

Munkám adódott még a fuksziákkal. El kellett távolítanom a szebbnél- szebb virágokat és a friss hajtásvégeket a későbbi dugványszedés miatt. (közel 200 fajtán) Közben persze tanulgathattam a fajtaneveket. Átültetésre került általam 200 db cserepes növény- Eugenia, Laurus. Ezek Gerhard növényei voltak többségben. Később ezeket a növényeket tápoldatozó géppel kellett megöntözni. Ilyennel sem dolgoztam még. Az ott eltöltött időm alatt megrendezésre került az iskolában egy szeminárium. Erre az eseményre sok dísznövényt szállítottunk mind kiállításnak mind vásárlásra.



Spenótot is szüreteltem



Mángold szedés

Kaptam egy nagy ajándékot Gerhardtól: elvitt egyszer magával a bécsi virágpiacra és kertészeti árudába. A 4 órai korán kelés nem okozott gondot. Nagyon vártam. Nem hiába. Maga a paradicsom volt számomra. Több száz polcnyi növény, vágott virág és díszek. Három nap kevés lett volna nekem végigjárni, kaptam 3 órát. Mindent megnéztem, amit csak tudtam. Íme képekben:





Persze azért hétvégén sem unatkoztam. Ha éppen nem a kerékpár utakat jártam, akkor a túra utakat, vagy elmentem a közeli híres kittenbergi látványkertbe. De kikapcsolódni az iskola fürdőtava is kiváló volt.







Ez a szakmai gyakorlat nem valósulhatott volna meg az egyetem Külügyi irodájának segítségével. Köszönöm a fáradozásukat.

És Langenlois: ich komme bald wieder!